HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ורבי יהודה סבר כר"מ ומיהו גזר מקום שמין עושין בו מום מטו מקום שעושין בו מום: מ) **מעיקרו**. קודם שהקדישה היה בו מום: נ) **כמומו** נמי **ליפסרו**. להטיל בו מום: ס) **עדיד לה שימום**. לכתיב משמרת: ע) **כיון שפיגם עליהו עליה**. שיעשה מדון למום העבדים ושפיגם כנפיו עליה שוב אין לאדם רשאי למוכרה לפני גירשה מדון לאין לדם מוכר אתו לשפחות אחר אישות וקיימא לן בפ"ק דקדושין (דף יח:): דר"ש סבר יש לו שם למקורת בשבגדו בה כתיב בלא יו"ד וזהו לשון בגידה כשאר תיבות הכתובות בלא יו"ד שאתה קורלן מנף קמץ מ) כמו (בראשית נט) כשמעו מ): **כיון שבגד בה**. פירש שוב אינו רשאי למוכרה לאין לדם מוכר אתו לשפחות אחר שפחות אבל לאחר אישות מלי לזבוחה ואמרי' התם דר"ש סבר יש לו שם למקרא